

derfor lagte Plan, oplyser Grunden til mulige Afvigelser derfra og disses Indflydelse paa Udgifterne. Endelig oplyses det, om der i Aarets Lov er udført Arbejder, som ikke være paaregiede ved Bevillingen.

Med hver enkelt Konto i Budgetregnskabet gjøres Rede for mulige Afvigelser mellem Bevilling og Regnskab, og for Udgifternes Vedkommende tillige for Bevillingens Anvendelse overensstemmende med Forudsætningerne derfor. Hvor der i de Bilag, der have ledsaget Finantslovsforslagets Fremlæggelse for Rigsdagen, kun er udtalt, hvorledes et Ministerium har paatænkt at anvende en forlangt Bevilling, eller hvorledes det forventer, at Omstændighederne ville kræve den anvendt, uden at Ministeriet derved har havt til Hensigt at binde sig til saadan Anvendelse, eller hvor en Sum uden nærmere Bestemmelse end den, der ligger i Kontoens Betegnelse, er stillet til vedkommende Ministers Raadighed, oplyses kun, hvorledes Bevillingen er brugt.

Udvalget vil lettest fremstille sine Ansfoelser om Enkelthederne i det af Finantsministeren forelagte Lovforslag ved at sammenholde dem med ovenstaaende „Udkast“, hvilket man derfor skal tillade sig, idet man tager Finantsministerens „Forslag“ til Udgangspunkt.

Til § 1.

Det maa anses for en Selvfølge, at Regnskabet slutter sig til Finantsloven; det bliver altsaa i denne, at Tidsperioden foreskrives, og en selvstaendig Forskrift med Hensyn til Regnskabet er derfor neppe paa rette Sted.

De Undtagelser fra den almindelige Regel, der kunne være nødvendige, bør formentlig udtrykkelig nævnes i Finantsloven.

Sammenlign § 1 i ovenstaaende „Udkast“.

Til §§ 2, 3 og 4.

Disse Paragrafer i Ministeriets Forslag høre sammen og give Reglerne for, hvad der i Statsregnskabet skal optages til Indtægt og

Udgift. Udvalget maa anse det for rigtigt her at tage Finantslov (og Tillægsbevilling) til Udgangspunkt, hvilket ogsaa er fket i § 5, andet Stykke, af Ministeriets Forslag. Man er dernæst ved Overveielse af de enkelte noget indviklede Bestemmelser kommen til at nære Frygt for, at der ved disse kunde ske Indskrænkninger i den Frihed, Administrationen hidtil har havt og ikke uden Ulempe vil kunne undvære, medens Saadant ikke er tilsigtet. Man skal tillade sig at anføre et Exempel. Genimod Slutningen af hvert Finantsaar begjærer Marineministeriet Meddelelse fra Bærftet om, hvilke Anstæffelser det i Begyndelsen af det nye Finantsaar vil være nødvendigt at foretage til Forsættelse af Bærftes paabegyndte Arbejder. Af de Rekvizitioner, der herefter indløbe, kan en Del fyldestgøres til enhver Tid; men ved andre kræves Forberedelser, forat Gjenstandene kunne være tilstede strax efter Skibsartens Abning, og det, enten Ministeriet selv foretager Anstæffelsen eller denne sker igjennem Licitation. Den „foretagne Handling“ (jfr. § 2 b og § 3 b) ligger altsaa i det gamle Aar, men ikke desto mindre har man hidtil betalt de til Brug i det nye Aar anstæffede Gjenstande af det nye Aars Bevilling og navnlig i dættets første Maaneder. Dette vil ikke kunne forenes med § 3, medens Sagen dog i og for sig synes at være saa naturlig, at der ikke kan være Grund til at forhindre den. Paa lignende Maade kan det være nødvendigt, naar ikke skadelige Standninger skulle indtræde, ved enhver anden under Staten hørende Bedrift eller et af den udført større Arbejde i Slutningen af det ene Aar at træffe visse Dispositioner for det næste i Forventning af, eller naar man maatte allerede veed, at dette vil yde Midlerne til Betaling; det vil derfor være skadeligt at forhindre det. — Ogsaa andre Exempler ville kunne paapeges, hvor de opstillede Regler ville træde hindrende i Veien, uden at dette har været paatænkt. Sevnfør sidste Stykke af „Udkastets“ § 4.

Istedetfor disse Paragrafer har man troet, at første Stykke i § 2 i ovenstaaende „Udkast“ kunde sættes, medens nogle andre